अपिच हेवीरतेऽधरामृतंनोवितरदेहि स्वरितेननादितेनवेणुनासुष्ठुचुंबितमिति नादामृतवासितमितिभावः इतररागविस्मारणं नृणामितरेषुसार्वभौमादिसुखेषुरागमिच्छांविस्मारयतिविलापयतीतितथातत् ॥१४॥ किंच क्षणमपित्वददर्शनेदुःखंदर्शनेचसुखंदृष्ट्वासर्वसंगपरित्यागेनयतयइववयं त्वामुपागताः त्वंतुकथमस्मान्त्यक्तुमुत्सहसेइतिसकरुणमूचुः अटतीतिद्वयेन यद्यदाभवान्काननंवृंदावनंप्रतिअटतिगच्छति तदात्वामपश्यतांप्राणिनांत्रुटिः क्षणार्द्धमपियुगवद्भवति एवमदर्शनेदुःखमुक्तम् पुनश्चकथंचिद्दिनांतेतवश्रीमन्मुखमुदुच्चैरीक्षमाणानांतेषांदृशांपक्ष्मकृत्ब्रह्माजडोमंद एव निमेषमात्रमपिअंतरमसह्यमितिदर्शनेसुखमुक्तम् ॥ १५ ॥ तस्मात्हेअच्युत पतीन्सुतान्अन्वयान्तत्संबंधिनः भ्रातॄन्बांधवांश्चातिविलंघ्यतवसमीपमागताःवयम् कथंभूतस्यगतिविदः अस्मदागमनंजानतः गीतगतीर्वाजानतः गतिविदोवयंवा तवोद्गीतेनोच्चैर्गीतेनमोहिताः हेकितव

सुरतवर्धनंशोकनाशनंस्वरितवेणुनासुष्ठुचुंबितम्॥ इतररागविस्मारणंनृणांवितरवीरनस्तेऽधरामृतं॥१४॥ अटतियद्भवानह्निकाननंत्रुटिर्युगायतेत्वामपश्यताम् ॥ कुटिलकुंतलंश्रीमुखंचतेजडउदीक्षतांपक्ष्मकृद्दृशाम्॥ १५॥ पतिसुतान्वयभ्रातृबांधवानतिविलंघ्यतेंऽत्यच्युतागताः ॥ गतिविदस्तवोद्गीतमोहिताःकितवयोषितःकस्त्यजेन्निशि ॥ १६ ॥ रहसिसंविदंहृच्छयोदयंप्रहसिताननंप्रेमवीक्षणम् ॥ बृहदुरश्रियोवीक्ष्यधामतेमुहुरतिस्पृहामुह्यतेमनः॥ १७ ॥ व्रजवनौकसांव्यक्तिरंगतेवृजिनहंत्र्यलंविश्वमंगलम्॥ त्यजमनाक्चनस्त्वत्स्पृहात्मनांस्वजनहृद्रुजांयन्निषूदनम्॥ १८॥

शठ एवंभूतायोषितः निशिस्वयमागतास्त्वामृतेकस्त्यजेत् नकोऽपीत्यर्थः ॥ १६ ॥ अतस्त्वयात्यक्तानामस्माकंप्राक्तनत्वद्दर्शननिदानहृद्रोगस्यत्वत्संगत्यैवचिकित्सांकुर्वित्याशयेनाहुः द्वयेन रहसीतिश्रियोधामतेबृहद्विशालमुरश्चवीक्ष्य अतिस्पृहाभवति तथाचमुहुर्मुहुर्मनोमुह्यति ॥१७॥ तवचव्यक्तिरभिव्यक्तिर्व्रजवनौकसांसर्वेषामविशेषेण वृजिनहंत्रीदुःखनिरसनीतिविश्वमंगलंसर्वमंगलरूपाच अतस्त्वत्स्पृहारूढमनसांनः मनाक्ईषत्किमपित्यज मुंच कार्पण्यमकुर्वन्देहीत्यर्थःकिंतत् स्वजनहृद्रोगाणांयदतिगोप्यंनिषूदनंनिवर्त्तकमौषधं तत्त्वमेववेत्सीतिगूढाभिप्रायम् ॥१८॥